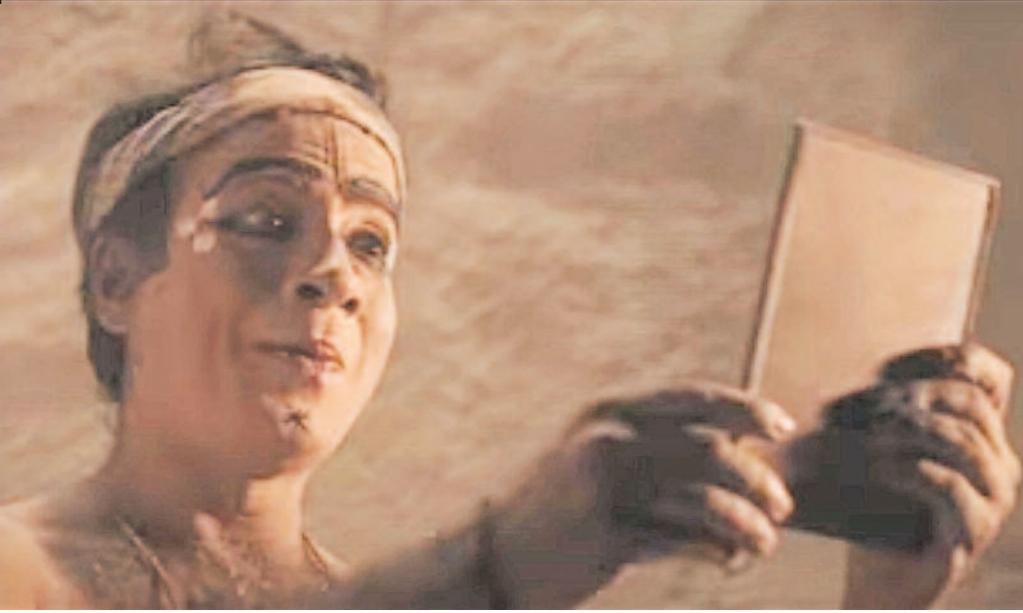

ಕಿರುಚಿತ್

ಭಾಯಾಗ್ರಹಣಿದ
ಮೋಹಕ ಗುಣದಿಂದ
ಗಮನಸೆಳಿಯುವ
ಈ ಕಿರುಚಿತ್ ಒಂದು
ಸಿನಿಮಾಕೃತಿಯಾಗಿ
ನಿರಾಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

■ ಗಾರಿ

ಅನುಕಂಪದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಸ್ಟ್ ಆರ್ಕಿಟ್

ಗಾರಿ ಮೇಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ಕೆಳವರ್ಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಬಣ್ಣ ಹಜ್ಜುವ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಅವನು ಎದುರಿಸುವ ಸಂಕಟ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಬಿಂಬಿಸುವ ಕಿರುಚಿತ್ ‘ದಿ ಬೆಸ್ಟ್ ಆರ್ಕಿಟ್’. ರಂಗಭಾವು ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇರುವ ನಾಗರಾಜ್ ಸೋಮಯಾಜಿ ಅವರು, ಶ್ರೀಧರ ಬಿನವಾಹಿ ಅವರ ಕಥೆಯನ್ನು ದೃಶ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿ ಚಿತ್ರುಕಂಥ ಬರೆದು ಎದೇ ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹಂಡಾಪುರದ ಅಸುತ್ತಾನಿನ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಕಥೆ ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೃಶ್ಯವೂ ನಯನಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಫೆಚೆಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಪಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರಮ ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಗರಾಜ್ ಘೋಟೋಗ್ಲಾಫರ್ ಕೂಡ ಹೌದು. ಅವರ ಘೋಟೋಗ್ಲಾಫಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣಿ ಇಡೀ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಆಳಿದೆ. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಮೇಲ್ಕೆ ಹಾರಾಡುವ ದ್ವೇಷ್ನೋ ಶಾಟ್‌ಗಳು, ಬಡವನ ಮನೆಯೂ ಚೆಮುಣ್ಣಿದ್ದಿ ಬೆಳಕನಲ್ಲಿ ಮೋಹಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಂಯೋಜನೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಮುಸ್ತಂಜೆ-ಮುಂಜಾನೆಯ ಬೆಳಕಿನ ಅಟಿ, ಹಸಿರು ಹಾಸು ಎಲ್ಲವೂ ನೋಡುಗಾರನ್ನು ಎಪ್ಪು ಮೆಮರೆಸುತ್ತೆ ಎಂದರೆ ಏವ್ಯೋ ನಲ ಕಥನವೂ ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ಸಾರಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ!

ಮಾಬ್ಲ ಆ ಉರಿನ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಪರಿಚಯ. ಅವನನ್ನೇ ಅಲ್ಲ, ಅವನ ವೇವದ ಹುಟ್ಟು ಕೂಡ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ. ವೇವ ಹಾಕಿ ಕಥೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಮಿಪ ಯಾವುದೇ ಯಾಗಾನ ಇದ್ದರೂ ಮೇಲಿದ ಮಾಲೀಕರನ್ನು ಭೋಟಿಯಾಗಿ ವೇವ ಬೇಡಿ ಬೆಸ್ಟ್‌ಕೆಲ್ಲಿನ ಅವನು, ತನ್ನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ವ್ಯಾಸದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬೀದಿಗೆ ಬಿಳಿಸಿದವನಲ್ಲ.

ಮೇಲ್ನೈಂಟ್‌ಕೆ ಕಲಾಹಂಬಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಸಾಧನೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಬಿಂಬಿಸುವ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಭಾಸವಾದರೂ ಈ ಕಥನಹಂಬಿದ ಹೇಳಿಗೆಯೇ

ಹೆಸರು: ಡಿ ಬೆಸ್ಟ್ ಆರ್ಕಿಟ್
ನಿರ್ದೇಶನ: ನಾಗರಾಜ್ ಸೋಮಯಾಜಿ
ನಿರ್ಮಾಣ: ಸರ್ವಾಸ್ ಪ್ರಾರ್ಥನ್ ಡಿನೇಶ್
ವ್ಯಾಧ್ಯ ಅಂಪಾರು
ಭಾಯಾಗ್ರಹಣ: ಎಸ್. ಕೆ. ರಾವ್
ಸಂಕಲನ: ಬಿ. ಎಂ ಸಂಕೀರ್ತಾ
ಸಂರಿತ: ಅಜುರ್ ರಾಮ್
ತಾರಾಗಳ: ಮಾಧವ ಕಾರ್ಕಿ, ವೈಶಿಮ್ಯಾ
ನಾಯಕ್, ತಿಕಿರ ಶುಪಾರ್, ಮಾಷ್ಟ್ರ್
ಉಪಾಸ್, ಸಂಚಾರಿ ವಿಜಯ್

ಗಡ್ಡಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿವಪ್ಪು ಬಿಗಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿನ ವಾಚಾಳಿನವೂ ಚಿತ್ರದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕುಗಿಸಿದೆ. ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ಮಾಬ್ಲನನ್ನು ಯಾವ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೂ ಕಿಟ್ಟಿವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ‘ಆ ಉರಿ ಬಿಸ್ತಾರ್ಗೆ ಮೈಮುಕಂಡ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ; ರಾತ್ರಿ ಬಂದು ಒಂಚೊರಾದಮ್ರಿ ಮನ್ಯಂತ್ರಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾಬ್ಲನ ದುಡಿಸುವೆಯ ವಿವರ ಮಾತ್ರ ಇಡೀ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಮಾಬ್ಲನನ್ನು ಅಮಾಯಿಕನನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಉರಿನ್ನೇ (ಇತಾಳರೊಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು) ವಿಳಾಳಾನದ್ದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದೂ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಅನುಕಾಲಿಸಿದ್ದಂತನವೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾಬ್ಲ ವೇವ ಕೆಳಿದರೆ ಮೇಲಿದ ಮಾಲೀಕ

ತಿರ್ಸುರಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠದೇವೇ? ಕಲಾವಿದರೆಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಅವನನ್ನು ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲದವನು ಎಂದೆಲ್ಲ ತುಳ್ಳವಾಗಿ ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ಅವನು ಮುಖ್ಯ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ‘ನಾ ಯಾರ್ ಗೊತ್ತಾಯಾ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ ಯಾಕೆ ಉರಿಜನರು ಅವನ ಕುರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿ, ‘ನಿನ್ನಂಥವುಲ ಯಾಕ ಬಧಿಪ್ಪದ್ದೋ, ಹೋಯ್ ನೀ ಸಾಯ್’ ಎನ್ನುವಪ್ಪು ಯಾಕೆ ಆಕ್ರೋಶದಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ? – ಈ ಪ್ರಾಚೀನಾಗ್ಲೀಂದ್ರ ಮಾಬ್ಲನ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೈಜ್ ಕರಲ್ಲಿ ಅನುಕಂಪ ಮುಟ್ಟಿಸುವುದರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಸಮರ್ಥವಾದ ಉತ್ತರ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಚಿತ್ರದ ಕೇನೆಗೆ ಅವನು ಕುಣಿಸುತ್ತಲೇ ಸತ್ಯಹೋಗಿವುದಂತೂ ಶೀರಾ ಕೃತಕವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಯಾಗಾನ ಕಲೆ ಗೊತ್ತಿರುವ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವ ಹೊಂದಿರುವ ಕಲಾವಿದನಿಗೆ ತಾನು ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತೇನಾ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಚಂದ ಕಾಣಲಿಕ್ಕಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಅಯಾ ಪಾತ್ರದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ವ್ಯಾಕ್ರಪಿಸಿಕೊಗ್ಗಿ.

ಹಂಡಾಪುರದ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮೋಹಕತೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟಾದಿಸಬಯಸುವವರು, ಮೋಹಕಪ್ರಧಾನ ಭಾಯಾಗ್ರಹಣದ ಕೌಶಲವನ್ನು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಸಬಯಸುವವರು, ‘ಬೆಸ್ಟ್ ಆರ್ಕಿಟ್’ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಬಣ್ಣ ಯಿ ಸಿನಿಮಾ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಾಣಿಸಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾಬ್ಲನ ದುಡಿಸುವೆಯ ವಿವರ ಮಾತ್ರ ಇಡೀ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಕಿರುಚಿತ್ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ bit.ly/3av2fDN
ಕೊಂಡಿ/ಕ್ರೂಪಾರ್ ಹೋಡ್
ನಾಜ್ನ್ ಮಾಡಿ.

